

פגעו וברחו

נתום התחקיר הראשוני שבוצע בפקוד הצפון, עדיין מרחף ערפל כבד על הקרב שהתנהל שלושם בין אנשי החיובאללה ללוחמי סיירת הצנחנים.

העדויות שנאספו עד כה אינן מספיקות כדי לשרטט תמונה ברורה של מה שבאמת התרחש באותן 25:20 דקות של

לחימה, שבסופן נעלמו המחבלים כאילו בלעה אותם האדמה והותירו את כוח הצנחנים עם שלושה הרוגים וחמישה פצועים. כוח החוד של סיירת הצנחנים ביצע סריקה ונתקל, באקראי, במארב מחבלים מטווח אפס. שני הצדדים הופתעו, אולם המחבלים הגיבו ראשוניים. במכתהאש הזאת נהרגו מפקד הכוח וקצין נוסף. כוח אחר, שהיה מאחור, הסתער, ביצע ירי, השליך רימונים, נלחם. במהלך הקרב הזה נהרג קצין נוסף וחייילים נפצעו. אבל בתום הקרב נדמה כאילו המלחמה הזאת

התנהלה נגד רוחות רפאים שהסתלקו, ככל הידוע, ללא נגע. החיילים - שהיו מצויידים במערכות לראיית לילה - דיווחו על לחימה נגד שלושה או ארבעה מחבלים. מכאן עולה השאלה: איך קורה שבוצע של חיילי יחידה מובחנת - מיומנים, מקצועיים, אמיצים - הלחמה במלוא העוצמה, אינה



„משך לפעול כל עוד יגידו לנו“ (צילום: אביהו שפירא)

העובדה שמפקד כוח הסיירת נהרג במכת האש הראשונה יכולה אולי להסביר את משך הזמן שנדרש ללוחמים עד שהתארגנו לתגובה

מן הלחימה בדרום לבנון. אי אפשר לשבת ולהמתין למחבלים רק ליד המוצבים. הפעילות שביצעו אנשי סיירת הצנחנים נועדה לפגוע את מניחי המטענים סמוך לנקודות היציאה שלהם. פעולות כאלה נעשו בעבר, וייעוץ גם בעתיד.

המלכה קשה, אבל

מנחת גיבור, 2 לפנות בוקר • הדממה של אידידיעה הופכת בהדרגה לרעש של החזרה לתיפקוד • מדברים על חוסר המזל, שארב דווקא בפעולה שאליה התכוונו היטב • אוספים את הציוד של החברים קצינים שלא יגיעו גם במסוק הבא

איתן גליקמן עם הלוחמים

סגן מפקד יחידת הקישור ללבנון (יק"ל), אל"מ שאול קמיסה, מגיע למנחת, כדי לראות את החיילים, לרדו את היציאה חזרה לכיוון הבסיס בבית ליד, באוטובוסים. רק עכשיו מתפנים כמה מהחיילים לקבל טיפול רפואי. תידרוך קצר - וההמשך בשירות אישיות על המחבלים שהמתינו בטווח אפס, על המפקד הנרצע רס"ן איתן בלחסן, שעבר איתם שוב ושוב על מודל הפעולה, לפני שיצאו אל הלילה.

השגרה נמשכת

„השטח היה סבוך. המחבלים חיכו לנו למטה, בסיום המרווח. היתה מכת אש כבדה מטווח קצר. היה לנו קשה מאוד, כי הופתענו. אנחנו הצלחנו להגיע לכוח הקומי כדי לסייע, ואז חטפנו עוד מכה. מכה קשה“ משחור אחר החיילים.

חייל נוסף, שנשאל לגבי העתיד, אומר: „אנחנו לא יודעים עדיין מה יהיה. זה כמו אסון השייטת, חייבים להמשיך הלאה. ספגנו מכה קשה, אבל השייטה בלבנון נמשכת, ואנחנו נמשיך לפעול כל עוד יגידו לנו“.

לפני העלייה לאוטובוסים מספיקים הלוחמים לשמוע על תקיפת מטוסי קרב של חיל האוויר באזור ההיתקלות. יעדי מחבלים הופגזו, ושגרת הלחימה בלבנון נמשכת.

קבוצת החיילים, שהגיעה ראשונה למנחת גיבור בקריית שמונה, סמוך לשעה 2 לפנות בוקר, ירדה ממסוק ה„בלאק הוק“ בדממה מוחלטת. בדקות האלה עדיין לא ידעו מי מהחברים נשאר בחיים, ומי איננו. מי יגיע במסוק הבא, ומי לא.

רק כאשר נחת המסוק השני התחילו החבר'ה להתחבק. ילדים חייילים עם פנים מלוכלכות מצבעי הסואה ומרם, מרכיזים את הציוד במערים גדול, מתבוננים בתכריהם, בוכים. על כתפי חבר, או בפניה שליד המנחת.

תידרוך קצר

אחד החיילים, פצוע מרסיס ברגלו, לקח פיקוד. חברו, פצוע בעינו, הצטרף. ממשכים לתפקד, מדברים על חוסר המזל, שארב להם דווקא בפעולה שאליה התכוונו היטב. אוספים גם את הציוד של החברים קצינים שנהרגו לנגד עיניהם.

הסיירת מהמובחרות ביותר

סיירת הצנחנים נחשבת לאחת היחידות המובחרות בצה"ל. בשנים האחרונות ביצעה הסיירת עשרות פעולות בדרום לבנון, ומשרתים בה המצטיינים מבין המתנדבים לצנחנים, לאורך השנים ומתמחה. במבצעים רבים - חלקם עדיין חסויים - בין המבצעים הידועים: שיחזור החטופים באנטבה; מבצע „אביב ערורים“ לחיסול בכירי המחבלים בבירות; פיצוץ סכרים על הנלוס בשנת 68'; ובלית התקרנות כוחות הסיוע העיראקיים במלחמת יום הכיפורים, באמצעות מבצעים נועזים בעומק טוריה.

בין מפקדי סיירת הצנחנים היו אלוף (מיל') מנחם וילנאי והרמטכ"ל רביאלוף עמיר רפפורט שאול מופז.



רק כאשר נחת המסוק השני התחילו החבר'ה להתחבק. מנחת גיבור, שלושם לאחר ההיתקלות (צילום: אביהו שפירא)

קרב בלבנון החברים

חייבים להמשיך

הפצועים

ארבעה במיצב בינוני

מאת יובל פלג, כתב „ידיעות אחרונות“

המישה לוחמים של סיירת הצנחנים נפצעו בתקיפת בלבנון שלושם. ארבעה מהם מאושפזים במצב בינוני בבית הח"ח „רמב"ם“ בחיפה. הפצוע החמישי, שמצבו קל, שוחרר אתמול אה"צ לביתו מביח"ח „זוי“ בצפת. ארבעת הפצועים הובאו במסוק לחיפה סמוך לשעה שתיים לפנות בוקר שלושם. לאחר טיפול קצר ביחידת הסרואה, נחתו שלושה מהם עוד במהלך הלילה.

סגן מנהל בית החולים, ד"ר צבי כני'שי, מסר כי הפצועים סובלים מפגיעות רסיסים בחלקי גוף שונים, וחלקם ישוחררו בימים הקרובים. במחלקה האורתופדית, מישה ליד מיטה, מאושפזים סמל קובי שחר (21) מערד, חובש הכוח, וסמל ליאור אופיר (20) מירושלים. אמו של ליאור, אריאלה, עמדה אתמול ליד מיטתו וליטפה את ידו, מביטה בסימני הדם שנתרו על פניו. „כשהוא יצא ביום ראשון מהבית היתה לי הרגשה רעה. מאז לא ישנתי בשקט עד שהגיע הטלפון מבית החולים“, אמרה.

במחלקה הכירורגית מאושפזים סמל מיכאל ברוכי (21) מאלון שבות וסג"מ אביקם כ"פ מכפר ח'טים (22). ארבעת הפצועים סיפרו אתמול לרה"מ בנימין נתניהו ולנשיא המדינה עזר ויצמן נראו ידיעה משמאל) על רצונם לחזור מהר ככל האפשר לחבריהם ביחידה.



הנשיא ורה"מ, אתמול בבית"ח

ויצמן ונתניהו „התחרו“ מי יגיע ראשון

שוב מתח בין לשכת נשיא המדינה ורה"מ. אתמול התנהלה ביניהן „תחרות“ מי יגיע ראשון לבקר את החיילים הפצועים.

עם קבלת הידיעה על האירוע הקשה בלבנון הורה עזר ויצמן, כמו במקרים קודמים, לבטל את תוכניתו, כדי לבקר את הפצועים. לאחר שהביקור נקבע לשעה 15:00, הופתעו לגלות בבית הנשיא, שלשכת נתניהו ביקשה להגיע באותה שעה בדיוק. בסביבות של ויצמן טענו, כי לשכת רה"מ ניסתה „לגנוב את ההצגה התקשורתית“. לשכת הנשיא אף הקדימה בתגובה את מועד הביקור ב-40 דקות.

גורמים בכירים בלשכת רה"מ אמרו אמש: „ברבר אחר אנחנו לא מתחרים בבית הנשיא - בביקור פצועים“. לדבריהם, הביקור בבית"ח תואם מבלי לדעת על ביקורו המקביל של הנשיא, „שהתנהג בקטנוניות בכך שהקדים את ביקורו“.

מנכ"ל בית הנשיא, אריה שומר, טען אמש כי ביקורו של ויצמן הוקדם עקב שינוי בזמני הטיסה, וממילא לא היתה שום בעיה ששני האישים יבקר בבית"ח באותה השעה.

בסופו של דבר, נשיא המדינה ורה"מ המריאו ממנחת הכנסת בשני מסוקים צבאיים, נחתו במקביל בחיפה, ביקרו בנפרד בבית"ח - ושבו כל אחד במסוקו לירושלים.